

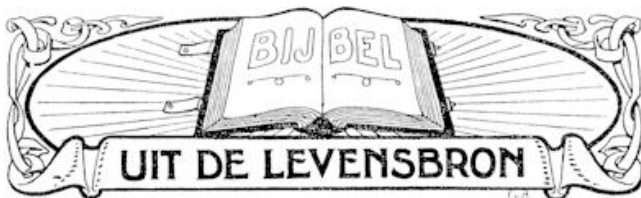
MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT
VOOR ONZE
VROUWELIJKE JEUGD.

ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK-WIRTZ EN P. KEUNING.

MET MEDEWERKING VAN DE DAMES: JOHANNA BREEVOORT, H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, J. L. F. DE LIEFDE, A. E. A. MONGERS, H. RIEMENS, C. STIJDER, MARION VEREN, EN DE HEEREN: B. WESTERA, P. DE ZEEUW J.GZN. ENZ. REDACTIE-ADRES: REDACTIE „MEISJESLEVEN” TE BAARN — UITGAVE: UITGEVERSMAATSCHAPPIJ E. J. BOSCH J.BZN. TE BAARN Verschijnt den 2den Donderdag van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.95 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheel jaargang.

WANDELEN IN HET LICHT

Het licht is voor den rechtvaardige gezaaid en vroolijkheid voor de op-rechten van hart. Psalm 97 : 11.

„De Heere regeert”, zoo begint psalm 97 en uit 't geen volgt ontvangen we een indruk van de majesteit, waarmee Hij regeert. Deze regeering Gods nu is tot beschaming van allen, die Hem niet erkennen willen, maar tevens tot verheuging van de liefhebbers des Heeren.

„Gij liefhebbers des Heeren,” heet het, „haat het kwade; Hij bewaart de zielen Zijner gunstgenooten, Hij redt ze uit der goddeloozen hand.”

En dan volgt er: „Het licht is voor den rechtvaardige gezaaid en vroolijkheid voor de oprechten van hart.”

Nu zouden we allen wel altijd in het licht willen wandelen.

Wie in de donkerheid moet leven, wordt zoo dikwijls somber en triest. Wij, menschen, zijn als de bloemen; we keeren ons naar het licht toe, en als dat licht er niet is, gaan we kwijnen, verliezen we onze veerkracht. Wat zijn we niet blij, als na den donkeren en somberen winter het lentesonnetje komt schijnen, als de donkere dagen zijn heengegaan en wij ons weer mogen verheugen in het licht.

„Maar”, zoo zeggen wij, „in het leven komen er

ook donkere dagen en zelfs voor de kinderen Gods kan het toch soms zoo donker zijn, zóó donker, dat het is, of het licht des Heeren nimmermeer zal schijnen over het leven.”

De psalmen getuigen er ook wel van, niet waar?

Wat een roepen uit de benauwdheid, wat een angstig klagen in tijden van gevaar en nood, wat een schreeuwen om redding en verlossing.

En toch, toch blijft het waar: Het licht is voor den rechtvaardige gezaaid.

Voor den *rechtvaardige*.

Gij weet, dat God rechtvaardig spreekt allen, die met hun zonde en schuld den toevlucht hebben genomen tot onzen Heere Jezus Christus. Wie in het reinigende bloed van den Heiland gewasschen is, kan niet schuldig verklaard worden; hij is rechtvaardig. En voor dien rechtvaardige is het licht gezaaid. Dat wil nu niet zeggen, dat het voor een kind Gods nooit donker zijn kan; daar is angst en benauwing, daar is ziekte en nood, daar zijn duizend zorgen en duizend zonden. Daar is de oude mensch, die niet gemakkelijk sterft, die het zomaar niet op geeft en die telkens weer maakt, dat we ons niet als rechtvaardigen voelen.

Als een koningszoon zijn vorstelijk kleed uittrekt, het koninklijk paleis verlaat, moedwillig zich van het licht af naar het donker keert, blijft hij nog wel koningszoon, maar daar heeft hij op dat oogenblik niets aan. In het paleis van den Koning is licht en vreugde, maar buiten het paleis is donkerheid en smart en die koningszoon moet eerst weer naar 't huis van zijn Vader terugkeeren, om zich in het licht en in de blijdschap van het koninklijke hof te kunnen verblijden.

Zoo nu ook met ons.

Eens rechtvaardig is altijd rechtvaardig. God

laat zijn kinderen nooit voorgoed los, maar wij kunnen wel voor een tijd van Hem heengaan en dwalen door de donkere woesternij der zonde.

Dan is het licht niet voor ons gezaaid, maar dat hebben we dan aan ons zelf te wijten.

Het licht is voor den rechtvaardige gezaaid, maar als die rechtvaardige zich moedwillig van het licht afkeert, ja, dan wordt het donker voor hem.

Nu keeren we ons zoo vaak moedwillig van het licht af. Daar is de donkerheid der zonde, waarin we dwalen; de donkerheid der vrees, dat het niet goed met ons zou zijn, de donkerheid des doods, als wij op het ziekbed worden neergeworpen.

Als we die donkerheid nu maar als *rechtvaardigen* tegen gingen. Dan zou het wel licht zijn.

De zonde? Maar in Gods kracht zijn wij meer dan overwinnaar.

Satan? Maar God gaf ons een wapen: Daar staat geschreven:

De dood: Maar de dood is verslonden tot overwinning.

Het dagelijksch brood? God zal hun nimmer om doen komen in duren tijd of hongersnood.

Ziekte? Hij is uw Heelmeester en, als de ziekte de overhand neemt en gij sterven moet, gaat gij tot Jezus.

Bespotting? Hoe zalig, het kruis achter Jezus te dragen.

O, als wij maar wandelen als rechtvaardigen, dan is het licht voor ons *gezaaid*. Dan komt er een overvloed van licht, dan ontkiemt er zelfs licht uit de donkerheid, dan schept de Heere die donkerheid in licht om.

En met het licht komt ook de vroolijkheid.

Een rechtvaardige is een oprechte van hart en wie oprecht is voor God, wie dus in de rechte verhouding tot God komt te staan, wie zich zelf een zondaar weet maar een begenadigd zondaar, wie oprecht zijn verlorenheid erkent maar zijn behoud in den Heere Jezus vond, wie zijn zonden oprecht bekend en de vergeving Gods geloovig aanvaardt, is vroolijk.

Waarom zou hij niet vroolijk zijn?

God is zijn Vader en in dien Vader heeft hij alles voor dit en voor het toekomstend leven.

Zóó donker kan het niet zijn, of er is licht, zóó treurig kan hij niet wezen, of hij zingt psalmen in den nacht. Wat kan een kind Gods dus een gelukkig leven hebben. Gelukkig, steeds weer, hoe menigmaal wij ook doen, alsof we géén rechtvaardigen zijn en hoe menigmaal wij ook onze zonden willen verbergen en dan in donkerheid en droefheid leven, steeds weer komen we tot Hem terug, die ons zegt, dat onze schuld ons is kwijtgescholden en

steeds weer belijden we voor Hem oprecht wat we misdeden. Dan keeren licht en vroolijkheid opnieuw bij ons in. En dan leeren ook wij jubelen: Het licht is voor den rechtvaardige gezaaid en vroolijkheid voor de oprechten van hart.

* *
*

Hoe zal het nu in 1921 zijn?

Wij staan weer voor een nieuw jaar en, als wij ernstige menschen zijn, vragen we toch wel eens, wat dat jaar brengen zal.

Er kan zooveel gebeuren en misschien zelfs hebben we reeds den eersten dag van dit nieuwe jaar in droeve zorg doorgebracht. Niet iedereen heeft een vroolijken Nieuwjaarsdag.

Zullen we dit jaar in de donkerheid zijn of in het licht?

Zullen we bedroefd wezen of vroolijk?

Laten we de vraag anders stellen: Zal ons leven een leven met God zijn of een leven zonder Hem?

Dáár hangt alles van af.

Licht en vroolijkheid, wel, kijk, daar houdt iedereen van en vooral jonge menschen houden er van.

Feestjes en pretjes en een mooi en vroolijk toiletje en vroolijke vriendinnen en vooral veel vermaak en verstrooiing.

De vromen, de *vromen* houden van de donkerheid en van de droefheid.

Meent gij dat?

Of denkt ge, dat het God welgevallig is, dat Zijn kinderen vaak zoo weinig op koningskinderen gelijken en dat ze vaak zoo zondig-bedroefd zijn en in de donkerheid wandelen?

God wil Zijn kinderen vroolijk zien en Hij wil ze in het licht doen wandelen.

Maar o de vroolijkheid en het licht van de wereld zonder God. O, de vroolijkheid van het jonge hart, waarin Gods Geest niet woont.

Laat u niet bedriegen.

Het leven is ernstig en ge weet niet, wat u dit jaar wacht.

't Leven is niet steeds een feestzaal; 't leven is óók een verhaal van smart en zonde, van moeite en dood.

Dan, als de smart bij ons aanklopt, als onze zonden ons geen rust meer laten, als de dood nadert, kan het licht en de vroolijkheid der wereld ons niet baten.

Dan wordt alles donker voor ons, als we God niet hebben.

En daarom... bij de intrede van 1921 moeten al Gods kinderen het hoofd vroolijk opheffen, naar het licht.

Laat ons dit jaar toch leven als koningskinderen

omstraald van het licht, dat tot ons komt uit het Koninklijk paleis.

O, als Gods licht ons beschijnt worden wij lichtdragers in een donkere wereld. Als God ons vrolijk maakt hebben wij een schat van blijdschap voor allen die schreien.

Luister naar wat God u te zeggen heeft in der tijden loop en luister ook maar eens goed naar het smartlied dat een wanhopige menschheid zingt in dezen tijd van verwarring en omkeering, en laten dan al Gods kinderen als rechtvaardigen wandelen. Laten al Gods kinderen leven als oprechten van hart. Zoo zal nog menig een voor Christus gewonnen worden en leeren wandelen in het licht. Zoo zal nog menig een leeren verlangen naar die vreugde, die eenmaal volmaakt zijn zal, als de tijd niet meer zal zijn en als in het huis van onzen Vader alle rechtvaardigen en alle oprechten van hart in zullen gaan tot de vreugde des Heeren.

Gods vriend'lijk aangezicht
Heeft vrolijkheid en licht
Voor all' oprechte harten
Ten troost verspreidt in smarten.
Juicht, vromen, om uw lot;
Verblijdt u steeds in God;
Roemt, roemt Zijn heiligheid;
Zoo word' Zijn lof verbreed
Voor al dit heilgenot.

K.

Engeland. Dat intusschen de Engelsche vrouw, wat koken en bakken en huishouden betreft, niet voor haar zuster uit de Nieuwe Wereld behoefte onder te doen, leert ons de correspondentente uit Engeland in het November-nummer van „Onze Gids”. Zij schrijft het volgende, waarbij ze 't oog heeft op Yorkshire, waar de menschen nog echt ouderwetsch Engelsch en buitengewoon conservatief zijn:

„Maar ik dwaal af van mijn voornemen om meer bepaald de Engelsche vrouw en dame te behandelen. 't Is ongelooflijk wat een Engelsche doen kan. De meesten hebben een dienstmeisje, hoewel dit in de oorlogsjaren ook voor velen geheel onmogelijk werd. Een onzer vrienden, een Mrs. Keene, deed alles alleen met een klein dagmeisje, dat van 8 tot 3 uur bij haar was. Haar man was Arrondissement-

Schoolopziener (wat in Engeland een hooge positie is), ze bewoonden een groot huis en hadden drie kinderen: een dochter, die op school hielp (oorlogsdienst) en twee zonen, waarvan de oudste ook in den oorlog. Verder had zij nog een schoonzuster in huis die ook op een school was in oorlogsdienst, terwijl haar man motordienst deed in het leger.

Toch bestuurde zij alles alleen, had de wasch in huis, bakte zelf, het brood inbegrepen en had bovendien tijd om zich geheel op de hoogte te houden van de politiek. Nu is de inrichting der Engelsche huizen veel gemakkelijker dan in Holland. Er is geen huis in Engeland zonder badkamer; de kleinste woning, zelfs alle arbeiderswoningen hebben een badkamer, welke altijd voorzien is van koud en warm water, doordat ze in directe verbinding staat met het groote vuur in de keuken. Dan zijn ook nog in alle huizen vuurhaarden in elke kamer en het groote kook- en bakfornuis in de keuken — waar alles berekend is op het vele bakken, dat de Engelsche vrouw doet. Het vuur in de keuken brandt altijd, de oven is altijd warm. Wil men eens gauw wat bakken, dan vindt men daarvoor alles klaar, 't geen ook voor broodbakken zoo verbazend gemakkelijk is.

Dan levert zoo'n badkamer in een groot huis en groot gezin ook zoo enorm veel gemakken die wij in Holland niet kennen. Men gebruikt in Engeland bijna geen waschtafels. Men vindt ze wel heel mooi in de slaapkamer van den heer en de vrouw des huizes, ook wel in de logeerkamer, maar dan zijn ze nog meest voor de pronk. In zoo'n badkamer, tevens toiletkamer, vindt men alles; behalve 't bad ook een vaste waschtafel met koud water en altijd het heerlijke warme water en directen afloop. Ieder lid van 't gezin wast zich daar 's morgens en dan in de dressinggown, die elke vrouw in Engeland bezit, wipt ze naar de slaapkamer terug.

Zoo'n slaapkamer is veel vlugger weer in orde te maken, doordat men niet met vuil en schoon water te sjouwen heeft, ook nooit kleeden op den grond vindt, niets dan geschilderde vloeren, met enkele matjes er op. Verder gebruikte deze Mrs. Keene ook een electriche stofzuiger, waarmee ze in haar benedenkamers zelfs de stoelen van stof ontdeed, zij was trouwens in haar heele optreden uiterst ordelijk en geregeld. De maaltijden zijn altijd in de keuken, die er bij alle Engelschen gezellig uitziet, waar althans altijd een gezellig hoekje is; alleen als er gasten zijn gaan ze in de eetkamer. Donderdag is meestal de groote bakdag, dan bakt de Engelsche vrouw brood en kleine broodjes en alle mogelijke cakes en taarten voor de heele week. Deze dame, Mrs. Keene, beroemde er zich altijd op, dat ze nooit iets van den bakker of banketbakker kocht.”

„Kom daar nou bij ons eens om,” zou je zoo zeg-